

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดซึ่งเกษียณอายุราชการแล้ว

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๑/๔๖๕๓ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ด้วยศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ.๕๒๐/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๒๓/๒๕๕๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ระหว่างมูลนิธิสถาบันนโยบายสังคมและเศรษฐกิจ ผู้ฟ้องคดี และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้ถูกฟ้องคดี โดยสรุปคำพิพากษาได้ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๑๘,๗๗๔,๐๒๐ บาท ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี (ฟ้องวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔) กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย และเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ชดใช้เงินตามคำพิพากษาพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ มูลนิธิสถาบันนโยบายสังคมและเศรษฐกิจ เป็นเงินจำนวน ๒๘,๙๘๙,๑๔๔.๓๑ บาท เป็นเหตุให้ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับความเสียหาย มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการ บริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน ๘ คน ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละส่วน เท่าๆ กัน คิดเป็นเงินคนละ ๑,๓๙๕,๑๓๗.๕๖ บาท แต่เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัย รามคำแหงพิจารณาแล้ว เห็นว่า การจ่ายเงินในการบริหารโครงการให้กับผู้มีสิทธิได้รับเป็นการ จ่ายเงินที่ถูกต้องตามแนวปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงถือปฏิบัติในการบริหารจัดการ โครงการต่างๆ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มิได้จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าว เห็นสมควรยุติเรื่องและส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐ ๓/๑๕๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ว่า พฤติการณ์ของ รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ รองศาสตราจารย์เฉลิมพล ศรีหงษ์ และนายธนศักดิ์ วรรณสุข เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายจำนวน ๗,๒๒๗,๑๙๔.๑๙ บาท โดยให้รับผิดชอบคนละส่วนเท่าๆ กัน คิดเป็นเงินคนละ ๒,๔๐๙,๐๖๔.๗๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๑๓/๑๐๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้เรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการโดยด่วน ขณะนี้อยู่ระหว่างการเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ในขณะเดียวกันอธิการบดีได้เสนอผลการพิจารณาความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวให้คณะกรรมการบริหารบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.) พิจารณา และคณะกรรมการบริหารบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.) ในการประชุมวาระที่ ๕.๒๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วมีมติให้แต่งตั้งรองศาสตราจารย์ พัฒนะ เรือนใจดี ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีการศึกษา เป็นประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ รองศาสตราจารย์เฉลิมพล ศรีหงษ์ และนายธนศักดิ์ วรรณสุข

ต่อมางานวินัยและนิติการเสนอความเห็นเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ โดยมีความเห็นว่า (๑) กรณีรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ กระทรวงการคลังมีความเห็นว่ามีพฤติการณ์เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๑๕๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ พ้นจากราชการ (เป็นผู้รับบำนาญแล้ว) จึงเป็นกรณีที่ไมอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ (เทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาตามเรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๙/๒๕๕๕ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๙๗๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๑) (๒) กรณีรองศาสตราจารย์เฉลิมพล ศรีหงษ์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีคำสั่ง ที่ ๕๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จึงพ้นจากราชการไปเกินหนึ่งปีแล้ว จึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ และ (๓) กรณีนายธนศักดิ์ วรรณสุข มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคำสั่ง ที่ ๓๓๒๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป แม้จะพ้นจากราชการไปยังไม่เกินหนึ่งปี แต่ก็ไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ เป็นเหตุผลเดียวกับรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์

คณะกรรมการบริหารบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.) ในการประชุมวาระที่ ๕.๖ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วมีมติให้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังนี้

(๑) เมื่อมีการกระทำผิดทางละเมิดสามารถดำเนินการเรื่องวินัยได้หรือไม่

(๒) กรณีที่รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ พ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ สามารถดำเนินการทางวินัยได้หรือไม่

มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงขอเรียนหาข้อว่า

๑. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้กระทำละเมิดแก่บุคคลภายนอกหรือกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือประมาทเลินเล่อทำให้บุคคลภายนอกหรือมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับความเสียหาย มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้หรือไม่

๒. ในกรณีที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมีความเห็นว่าการคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน ๘ คน ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ เป็นหนึ่งในคณะกรรมการฯ ชุดนี้) และมหาวิทยาลัยรามคำแหงพิจารณาแล้ว

เห็นว่า รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ มิได้จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เห็นสมควรยุติเรื่อง แต่กระทรวงการคลังแจ้งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๑๕๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเป็นการแจ้งหลังจากรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ เกษียณอายุราชการแล้ว (เกษียณอายุวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕) แต่ยังไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนินบูลย์ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่ามีประเด็นต้องพิจารณาและมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดนั้นได้หรือไม่ เห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัวหรือจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดโดยมิให้นำหลักกฎหมายนี้รวมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ^๑ ส่วนการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่นั้น จะเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถดำรงตนในราชการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามกฎ ระเบียบ และจรรยาบรรณ ของทางราชการ อีกทั้งเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้

^๑ หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การที่เจ้าหน้าที่ดำเนินกิจการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้น หากได้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตัวไม่การปล่อยให้ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปฏิบัติงานในหน้าที่และเกิดความเสียหายแก่เอกชนเป็นไปตามหลักกฎหมายเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงเป็นการไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่า เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในการกระทำต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป เมื่อการที่นำไปทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพียงใดก็จะมีภาระฟ้องไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่เดิมจำนวนนั้น ทั้งที่บางกรณีเกิดขึ้นโดยความไม่ตั้งใจหรือความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น ยังมีการนำหลักเรื่องกฎหมายนี้รวมในระบบกฎหมายแพ่งมาใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้อื่นด้วย ซึ่งระบบนั้นมุ่งหมายแต่จะได้เงินครบโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะมีต่อแต่ละคน กรณีเป็นการก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่และยังเป็นการบั่นทอนกำลังใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย จนบางครั้งกลายเป็นปัญหาในการบริหารเพราะเจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจดำเนินงานเท่าที่ควร เพราะเกรงความรับผิดชอบที่จะเกิดแก่ตน อนึ่ง การให้คุณให้โทษแก่เจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ยังมีวิธีการในการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรอีกส่วนหนึ่งอันเป็นหลักประกันมิให้เจ้าหน้าที่ทำการใด ๆ โดยไม่รอบคอบอยู่แล้ว ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัว หรือจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดของแต่ละคนมิให้นำหลักกฎหมายนี้รวมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เกี่ยวกับการดำเนินการกรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดและการดำเนินการทางวินัยของเจ้าหน้าที่ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต้องแยกเป็นสองคำสั่งตามกฎหมายแต่ละฉบับ (เรื่องเสร็จ ๙๖/๒๕๔๙)^๒ และการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีวัตถุประสงค์ในการพิจารณาความรับผิดชอบในทางวินัยเท่านั้น (เรื่องเสร็จที่ ๒๙๙/๒๕๔๗)^๓ ดังนั้น การดำเนินการทั้งสองกรณีจึงต้องดำเนินการแยกต่างหากจากกัน สำหรับข้อเท็จจริงในเรื่องที่ขอหารือมานี้ แม้เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงต้องรับผิดชอบทางละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วก็ตาม แต่การพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงจะดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดนั้นได้หรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัยและสามารถดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย และหมวด ๖ การดำเนินการทางวินัยแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่กระทรวงการคลังได้มีหนังสือแจ้งว่ารองศาสตราจารย์ อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ กระทำละเมิดโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเป็นการแจ้งภายหลังจากที่รองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ เกษียณอายุราชการแล้ว (เกษียณอายุวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕) มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการได้ แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ และข้อ ๔^๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วอันมิใช่เพราะเหตุตาย พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว อันมิใช่เพราะเหตุตาย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ

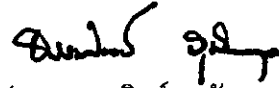
^๒บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๐๙๐๕/๑๓๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด : กรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและได้ลงโทษทางวินัยกับผู้ต้องรับผิดชอบแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ ๐๙๐๕/๓๑๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๔มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยเพราะมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการได้ แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

^๕ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว อันมิใช่เพราะเหตุตายให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ

ดังนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้บังคับบัญชาของรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ ยังไม่ได้ดำเนินการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ที่จะถือว่าเป็นการเริ่มดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๕๓^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ ประกอบกับ ข้อ ๔^๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วอันมิใช่เพราะเหตุตายฯ กับรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ จนกระทั่งรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ พ้นจากราชการโดยเกษียณอายุไปเกินหนึ่งปีแล้วมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์อรุณทวดี พัฒนิบูลย์ ได้

(นายธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๘

^๖โปรดดูเชิงอรรถ ที่ ๔, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถ ที่ ๕, ข้างต้น